

stærkt presserende problemer, som betyder, at man her og nu skal gå i gang med det store udredningsarbejde. Men der er et spørgsmål, som er presserende: Det er hovedstadsreformen, som står først for.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Vores opmærksomhed retter sig mod amterne; det har fru Anni Svanholt ret i. Men hvis man nu via udvalgsarbejdet kommer frem til, at det overhovedet ikke kan lade sig gøre at nedlægge amterne – hvad jeg ikke tror man vil komme frem til – jamen så må vi jo sluge den.

Jeg forstår det bare ikke, for det er, som om SF er meget bange for resultatet af udvalgsarbejdet, og at man bare har bestemt, at der overhovedet ikke skal røres ved det her, ud fra en eller anden betonbeslutning, man har taget.

Jeg mener ikke, man skal vente med at tage problemerne op, til alt bryder fuldstændig sammen. Lad os da foregribe, hvad der sker i den offentlige sektor. Den er blevet større, den bliver ved med at vokse. Det er ikke, fordi jeg vil komme med dommedagsprofetier, men fordi jeg synes, det er vigtigt, at vi til stadighed går ind og ser på, hvordan vores offentlige sektor fungerer. Den struktur, vi har nu, har fungeret i 25 år, og derfor synes jeg, der er behov for at tage en diskussion om, hvorvidt det er den rigtige model.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

I SF er vi naturligvis åbne for at diskutere opgaveløsning – med streg under opgaveløsning – og derfor kan jeg sige, at det antal amter, vi har i dag, de 14 amter, ikke er et helligt tal for os, men der skal være nogle gode argumenter for at ændre på opgavefordelingen. Og det har vi sådan set ikke aktuelt hørt endnu, for det, der er blevet diskuteret, er blot noget om et eller andet antal regioner, altså en struktur. Man tager ikke udgangspunkt i: Hvad er det for en opgave, der skal løses? Hvad er det, befolkningen ønsker der skal løses på de forskellige niveauer? Det må være det centrale.

Og dér mener jeg altså, at netop De Konservative, selv om det skal lyde, som om de er åbne, faktisk har lagt sig fast på forhånd. Det er ikke en åben diskussion, der bliver lagt op til her.

(Kort bemærkning).

Frederik Nørgaard (S):

Man kan godt undre sig en lille smule over, at De Konservative fremsætter deres beslutningsforslag her og nu. De kloge, nye tanker, som efterlyses fra konservativ side, og som man tror – skal vi sige – ligger hos embedsmændene, er der jo ikke nogen som har holdt tilbage igennem tiden. Og som jeg tidligere har sagt: Jeg tror, at den udvikling, der skal ske herhjemme, skal ske som en lang proces, hvor opgaverne og vurderingerne vil ske fortløbende.

Jeg vil så også sige: Hvad skulle der være til hinder for, at de gode og nye og kloge tanker, der blev efterlyst, ikke skulle kunne findes i forbindelse med udredningsarbejdet om hovedstadsregionens problemer?

Jeg mener godt, at vi kan afvente dette udredningsarbejde og så tage stilling til de forslag, der kommer. Skulle det indebære, at der kommer noget nyt og spændende frem, kan vi da videre drøfte, om det også skal have konsekvenser for sammensætningen af amterne og deres størrelse.

Men lad os da afvente det udredningsarbejde, som pågår lige i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det, der bringer mig herop, er egentlig, at SF's ordfører, fru Anni Svanholt, ligesom er meget, meget negativ over for de foreliggende forslag.

Jeg har gjort mig den ulejlighed, at jeg har medbragt Folketingets forhandlinger fra den 3. april 1991, da vi sidst behandlede Fremskridtpartiets forslag. SF's ordfører, fru Lilli Gyldenkilde, sagde ved den lejlighed, og jeg citerer med formandens tilladelse fra Folketingets forhandlinger 1990-91, sp. 4040 – altså med hensyn til, at man skal nedlægge amterne:

»Men det må være på baggrund af et meget grundigt analysearbejde. Man kan ikke bare med et snuptag sige, at nu nedlægger vi den ene eller den anden instans, for arbejdet skal som sagt gøres. Derfor er det eneste fornuftige, hvis der kan skabes enighed om det, at sætte et analysearbejde i gang om opgave- og byrdefordeling, hvor vi vil have det liggende, og så på baggrund af det finde ud af, hvad der så er brug for af instanser.«

Så er mit spørgsmål til fru Anni Svanholt – og jeg forstod også, at Venstre ville være positive over for det: Kunne vi så i dag måske da i hvert fald nå til – jeg ved ikke, om der skal en folke-